

Orriols i el llop

written by Lluís de Yzaguirre | 23 de novembre de 2025

Hi ha qui opina que Aliança Catalana (AC) és un invent de les clavegueres borbòniques; fins i tot el més col·laboracionista dels que varen desertar de l'exili ho ha formulat públicament en un parell d'ocasions. D'altres pensem que és una segona onada o un rebrot del virus Anglada i que seria ingenu pensar que som un poble pur i angelical on no hi ha ultradretans (que no necessiten el CNI per a ser-ho).

En qualsevol cas, és innegable que tots els mitjans d'infoxicació de la dictadura li fan festes i la promocionen tant com poden pel dany que pot infligir a la causa de la independència i de la reivindicació dels drets humans que hi és inherent, mentre que també la promocionen oligofrènicament els dels cordons sanitaris, la Inquisició de la Mesa del Parlament (a qui algú hauria d'explicar l'efecte Streisand) i l'esplai Arran, que ajuda a difondre'n tots els actes públics fent-ne de teloners.

A mi no m'interessa com ha aparegut o qui l'ha ajudat a créixer i no sóc tan babau de pensar que si dic tres vegades «CNI» desapareixerà. El que m'interessa és el paper que juga en l'actual política catalana.

Crec que qualsevol demòcrata pot entendre l'antítesi entre AC i la reivindicació democràtica d'independència; entre un independentisme que en última instància reclama que la dictadura borbònica respecti els drets humans i el dret internacional (que jeràrquicament estan per sobre de la constitució neofranquista del 78), entre els quals hi ha l'autodeterminació dels pobles, i una ultradreta que centra el seu discurs en la vulneració dels drets humans dels musulmans.

Aquesta antítesi crec que la pot veure qualsevol. Jo avui em centraré en un altre aspecte molt desatès pels opinadors però

molt més perillós per als catalans del paper que juga AC al servei d'Espanya, en relació a la minorització galopant dels catalans a casa nostra. Aquest rol que juga AC és el que em duu a destacar que no són pas xenòfobs (contra tota la immigració indiscriminadament) sinó antimusulmans, tant dels que han immigrat com dels que han nascut aquí i són catalans de ple dret.

Em cal en aquest punt comentar per què no dic que AC és «islamòfoba» sinó «antimusulmana». Ho faig seguint la [recomanació número 5](#) de la Comissió Europea contra el Racisme i la Intolerància ([ECRI](#)) del Consell d'Europa, la qual alerta que el terme «islamofòbia» s'empra maliciosament per a reprimir la llibertat d'expressió dels que volen criticar legítimament aspectes que no els agraden d'aquesta religió, tan criticable com qualsevol altra ideologia. Per aquest motiu, l'ECRI diu que al que cal oposar-se és als atacs als drets dels musulmans i al discurs d'odi contra els musulmans; o sigui que és legítim criticar aspectes com la poligàmia, l'impediment de l'apostasia o el matrimoni consanguini.

Que aquesta recomanació de l'ECRI és molt oportuna ens ho ha demostrat recentment un episodi a Vilaweb que ha provocat la [renúncia](#) d'un dels seus col·laboradors més brillants, el doctor Joan Ramon Resina, després que el seu article sobre [Un batlle musulmà](#) servís d'excusa a un lector de Vilaweb per a insultar-lo amb el terme «islamòfob» sense cap motivació ni argument.

Doncs, afirmo que AC no és xenòfoba sinó antimusulmana i aquesta diferència és crucial per a entendre el paper de «Pere i el llop» que AC juga en la política catalana. Perquè a Catalunya el gruix de la immigració que ens està minoritzant gràcies a les lleis racistes de la dictadura (que discriminen escandalosament entre immigrants castellanoparlants i la resta a l'hora de concedir la ciutadania espanyola; vegeu la sèrie de quatre articles que he dedicat a [La substitució ètnica de la minoria nacional catalana](#)) és la que el règim borbònic

anomena [Iberoamericana](#).

La feina per la qual AC rep tota l'atenció i promoció dels mitjans d'infoxicació borbònics és la de presentar els musulmans (siguin immigrants o no) com el gran problema de Catalunya: «Perill, perill que ve el llop musulmà»; i mentrestant per la porta del darrere el supremacisme castellà ens va inundant amb castellanoparlants iberoamericans als quals no s'exigeix que aprenguin cap llengua, cosa que sí que s'exigeix als immigrants de la resta del món.

Ho exemplificaré ampliant la metàfora de la granota bullida. Tenim als fogons una olla amb aigua freda i hi introdueixen la granota. Si l'aigua hagués estat calenta, potser n'hauria fugit, la granota, però en ser freda, s'ho pren com un jacuzzi. Resulta, però, que en la nostra variant de la metàfora hi ha un altre actor, un ocell que s'ho mira des de la finestra, potser un oriol. Aquest ocell li diu a la granota: «amiga, sobretot no abandonessis l'olla, que allà fora hi ha una amenaça que podria acabar amb el teu futur; hi ha un microones que en qüestió de segons et deixaria cuita i ben recuita».

Per si la metàfora de l'oriol insidiós que enganya la granota no fos prou explícita, AFIRMO que AC està aconseguint que la invasió de castellanoparlants que ens ha fet passar en pocs anys de ser el 50% a casa nostra a la situació actual en què no arribem al 33% passi desapercebuda per als babaus que en segueixen les invectives contra els musulmans. És a dir que AC fa el paper del Pere que va pregonant una amenaça futura que acaba provocant la indiferència de la gent, la qual no reacciona davant l'amenaça real fins que és massa tard.

Afirmo, doncs, que AC contribueix a la residualització dels catalans amb els seus escarafalls antimusulmans; això no vol dir que negui que tinguem problemes amb els musulmans intransigents i com els promocionen des d'ERC. Un altre dia en parlarem, posant el focus en el fet que les principals

víctimes d'aquests teòcrates intransigents són les dones musulmanes en general (pel divorci, per l'herència, per la poligàmia, pel menyspreu generalitzat), les nenes que són forçades a casaments pederàstics o privades d'escolarització, però també aquells musulmans que volen desvincular-se de la religió i no se'n respecta la llibertat. I recordant que segons l'ECRI abans esmentada, en la seva [recomanació número 7](#) *«Als efectes de la present recomanació s'aplicaran les definicions següents: a) "racisme" s'entendrà com la creença que, per motiu de la raça, el color, l'idioma, la religió, la nacionalitat o l'origen nacional o ètnic, es justifica el menyspreu d'una persona o grup de persones o la noció de superioritat d'una persona o grup de persones.»* No tinc cap dubte que, segons els estàndards europeus, AC és racista.

I el fet que l'amenaça que a mi em preocupa sigui la del racisme de les lleis espanyoles d'obtenció de ciutadania que discriminen els immigrants no iberoamericans i la manera en què això està contribuint a residualitzar-nos no vol dir que ho hàgim de donar per perdut. Justament els iberoamericans són els immigrants més fàcils d'integrar des del punt de vista lingüístic. Ens n'ha donat una evidència el Gobierno del règim borbònic amb una tanca en català a la GranVia de Madrid: si l'haguessin fet en èuscar, els hauria calgut afegir-hi la traducció, però en ser en català, no els ha calgut; qualsevol castellanoparlant entén el català fàcilment si hi posa voluntat i els catalans no l'hi impedim en subordinar-nos.

En el quart article de la sèrie que he esmentat abans ([Com fomentar l'interès pel català entre els nouvinguts](#)) apporto unes quantes iniciatives que ens poden ajudar a motivar els immigrants, especialment els que el règim anomena iberoamericans, a integrar-se a la nostra nació. Però l'arma més poderosa per a revertir la residualització és que aquest 33% de residents a Catalunya que tenim el català com a llengua d'ús habitual ens independitzem lingüísticament i no parlem mai en cap altra llengua que no sigui el català –tret

d'urgències de vida o mort– i facilitem així l'adquisició d'almenys la comprensió passiva del català als nouvinguts. Si esdevenim lingüísticament independents, salvarem la llengua.